

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Nehéz-Posony Márton ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 11. napján kelt 62.P.20.701/2016/7. számú ítélete ellen a felperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperes által szerkesztett ... című hetilapot kiadó ...-nek (címe) 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi I-II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperes által szerkesztett ... című hetilapban ...-án „...” címmel „...bankban” alcímmel újságcikk jelent meg.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest a következő helyreigazító közlemény közzétételére:

„Helyreigazítás:

A ... napján a ... hetilap nyomtatott lapszám ... oldalain „...bankban - ...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a takarékszövetkezetek nem vehettek volna részt az ...-ben végbement tőkeemelésben az integrációban elhelyezett állami források nélkül.

A valóság ezzel szemben az, hogy a takarékszövetkezetek az ...-ben végbement tőkeemelésben a saját szavatoló tőkéjükből az integráció támogatása nélkül vettek részt.

Valótlanul állítottuk, hogy II.rendű felperes neve vezérigazgató félrevezette a részvényeseket abban a tekintetben, hogy döntöttek-e már a tőkeemelésről.

A valóság ezzel szemben az, hogy II.rendű felperes neve vezérigazgató nem vezette félre a részvényeseket abban a tekintetben, hogy döntöttek-e már a tőkeemelésről, mert a tőkeemelésről a

közgyűlés felhatalmazását követően az igazgatóság döntött a közgyűlést követően.

Valótlanul állítottuk, hogy a tőkeemelésből kihagyott részvényeseket megfélemsztették és bennfentes kereskedést folytattak.

A valóság ezzel szemben az, hogy a részvényeseket a tőkeemelés módjáról, mértékéről, az újonnan kibocsátandó részvények jellemzőiről és jegyzési áráról is részletesen tájékoztatták."

A felperesek előadták, hogy az első sérelmezett állításból az tűnik ki, mint hogyha állami pénzt helyeztek volna el az I. rendű felperesnél, így közvetve a tőkeemelés állami pénzből történt volna, ami burkolt állami támogatást jelent. Ez az I. rendű felperes megítélését befolyásolja, így a személyes érintettsége fennáll. A keresetösségi joga már csak azért is fennáll, mert az egész cikk összességében az I. rendű felperesről szól. Az ... kisorészvényes által kezdeményezett eljárás vonatkozásában a felperesek előadták, hogy a cikkben a felperesek által sérelmezett kitételek az újságíró álláspontjaként jelennek meg, a cikkből nem derül ki, hogy valójában a kisorészvényes jogvitában kifejtett álláspontját ismerteti.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A felperesek által elsőként sérelmezett állítással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a felpereseknek nincs személyes érintettsége, miután ezen kijelentés nem a felperesekre vonatkozik. A másodikként kifogásolt szövegrész felperesi értelmezése megegyezik a cikkben szereplő kifogásolt szövegrésszel. A harmadikként kifogásolt kijelentés egy olyan bekezdés része, amely az egyik kisorészvényes jogi álláspontját tükrözi, egy jogvita helyzetről számol be. A 2015. december 28-i közgyűlés nyomán kelt változásbejegyzési kérelem részét képezik a tőkeemeléssel érintett részvények átvételére vonatkozó kötelezettségvállaló nyilatkozatok, amelyek az alperesi álláspont szerint alátámasztják azt, hogy a nyilatkozatot aláírókkal előzetes megállapodás jött létre. Az, hogy ezen tények felvethetik a bennfentes kereskedés gyanúját, már véleménynyilvánításnak minősül, és ezen kijelentés is részét képezi annak a szövegrésznek, amely a jogvitáról számol be.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Kötelezte az I-II. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperes által szerkesztett ... című hetilapot kiadó ...-nek 38.100 forint perkoltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000-36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala során a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. §-át és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. és 343. §-ait, valamint a Kúria PK.12. és PK.14. számú állásfoglalását alkalmazta.

Ítélete indoklásában kifejtette, hogy az elsőként sérelmezett kijelentés nem a felperesekre vonatkozik. Kiemelte, hogy a cikk szándéka az, hogy bemutassa és véleményezze az I. rendű felperes tőkeemelését és a II. rendű felperes ezzel kapcsolatos tevékenységét, azonban ebből még nem következik az, hogy a cikkben szereplő valamennyi közlés vonatkozásában a felperesek automatikusan rendelkeznek keresetösségi joggal. A felperesek által elsőként sérelmezett állítás nem rájuk, hanem a takarékszövetkezetekre vonatkozik. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a második sérelmezett rész nem ad alapot a helyreigazításra, miután az valótlanságot nem tartalmaz. Hivatalosan csak a közgyűlés és az igazgatóság döntése után van lehetőség tőkeemelésre, ezt a cikk a felperesek előadásával egyezően tartalmazza. A harmadik sérelmezett részben az alperesi cikk arról számol be, hogy ... ügyvéd, az I. rendű felperes kisorészvényese a cégbíróságon megtámadta a 2015. december 28-i tőkeemelésről döntő közgyűlés határozatait, a jegybanknál pedig célvizsgálatot is kezdeményezett. A kisorészvényes a tőkeemelés körülményeiből mint tényekből vont le

következtetéseket, melyek miatt jogvitát is kezdeményezett. Ennek bemutatása miatt pedig sajtó-helyreigazításnak nincs helye, hiszen a szakmai vita jellegzetességeivel rendelkező jogvitáról tájékoztatott az alperes. Az sem ad alapot a helyreigazításra, hogy a cikkben írtak szerint a bennfentes kereskedés gyanúja is felmerülhet, miután ez szintén a tőkeemelés során keletkezett tényekből levont következtetésként véleménynek minősül.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben azt kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetüknek adjon helyt. Az elsőként sérelmezett közlés vonatkozásában kiemelték, hogy a cikk egésze személyüket érinti, tevékenységüket és eljárásukat minősíti és ezzel kapcsolatban valótlanságokat fogalmaz meg, így ezen, elsőként sérelmezett rész is vonatkozik rájuk. A második és harmadik sérelmezett állításra vonatkozóan előadták, hogy téves volt az elsőfokú bíróság álláspontja abban a tekintetben, hogy a Kúria PK 14. számú állásfoglalása alapján az alperes jogosult volt tájékoztatást adni az ... ügyvéd, kisorszvényes által megindított polgári eljárásról. Hivatkozásuk szerint azzal, hogy ... eljárást kezdeményezett a cégbíróságon és a jegybanknál - azaz beadta a keresetlevelet - az eljárás még nem indult meg, ennek megfelelően a sajtó nem volt jogosult ezen eljárásról tájékoztatást adni, így a cikkben foglaltak egyoldalú tájékoztatásnak minősülnek.

A felperesek fellebbezése nem megalapozott.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényeket helyesen tárta fel, és a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság abból levont jogi következtetésével is egyetértett, így az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta. Ezért a fellebbezésben foglaltakra tekintettel csak a következőket emeli ki.

A másodfokú bíróság a felperesek által elsőként sérelmezett állítás tekintetében teljes mértékben osztja az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a felpereseknek nincs perbeli legitimációjuk. A teljes cikk kétségtelenül az I. rendű felperes tőkeemeléséről és ezen belül részben a II. rendű felperes közgyűlésen tanúsított magatartásáról szól, ez azonban valóban nem jelenti azt, hogy a cikk minden állítása szükségképpen ezen személyekre vonatkozik. Az elsőként sérelmezett közlés nem a felperesekre, hanem az I. rendű felperesi tőkeemelésben részt vevő takarékszövetkezetekre tartalmaz állítást.

Másodikként olyan tartalmú helyreigazítás közzétételét kérték a felperesek, hogy a II. rendű felperes félrevezette a részvényeseket a közgyűlésen abban a tekintetben, hogy döntöttek-e már a tőkeemelésről. A cikk szerint II. rendű felperes a közgyűlésen leszögezte, hogy a részvényesek felhatalmazása híján még nem döntöttek tőkeemelésről és arra még senkit sem kértek fel. Ezzel egyező tartalmú való tényeket közzétételét kérték a felperesek a helyreigazító közleményben, vagyis ebből az következik, hogy a cikk tényállítása nem tekinthető valótlanoknak, így az helyreigazítási igényt nem alapoz meg.

A harmadikként sérelmezett állítás szerint a tőkeemelésből kihagyott részvényeseket a felperesek megtévesztették és bennfentes kereskedést folytattak. A megtévesztésre, illetve bennfentes kereskedelemre vonatkozó állítás abban a bekezdésben szerepel, amelyben az alperesi újságcikk egyértelműen ... ügyvéd, az egyik kisorszvényes jogi álláspontjáról és az általa a közgyűlés tőkeemelésről hozott határozata miatt indított eljárásokról számol be. A szövegkörnyezetből megállapítható, hogy ezen teljes bekezdés kifejezetten ... ügyvéd jogvitában elfoglalt álláspontját tartalmazza. A bekezdés a tőle származó, az eljárás cégjogi szabálytalanságára vonatkozó állítással indul, majd beszámol a cikk arról, hogy ... a cégbíróságon is megtámadta a közgyűlés határozatait, a

jegybanknál pedig célvizsgálatot kezdeményezett. Ezt követően értelemszerűen ezen vizsgálat kezdeményezésének az indokait mutatja be a cikk, és a II. rendű felperes által a közgyűlésen elmondottakkal szemben ismertetésre kerül, hogy a cégiratokban már olyan iratok is megtalálhatóak, melyek arra utalnak, hogy az érintett harminc takarékszövetkezettel már december közepén megállapodtak. Az ezen állítás valóságát igazoló okiratok az elsőfokú eljárás során csatolásra kerültek. A cikk ...t idézve ezen korábbi megállapodásokat, illetve az ezzel kapcsolatos II. rendű felperesi tájékoztatás elmaradását minősíti a részvényesek megtévesztésének, illetve bennfentes kereskedésnek. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban is, hogy ezen, jogvitát kezdeményező beadvány tartalmáról, illetve a jogvitát kezdeményező személy álláspontjáról történő beszámoló a Kúria PK.14. számú állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően nem lehet sajtó-helyreigazítás tárgya, miután a cikkből ezen körülmények egyértelműen ki is derülnek. Továbbá abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy ezen, a cikkben bemutatott tényekre alapított következtetések véleménynyilvánításnak minősülnek, amely kapcsán a helyreigazítás közzétételét megint csak nem lehet kérni.

A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, erre való tekintettel a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesek kötelesek megfizetni az alperes által szerkesztett hetilapot kiadó gazdasági társaság részére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa másodfokú perköltséget. A fellebbező felperesek a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2016. szeptember 6.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő